

Posudek diplomové práce

Bc. Sebastian Poche „Chorvatské jaro a jeho interpretace“

(magisterská práce na FSV UK Institut mezinárodních studií, vedoucí práce PhDr. František Šístek, Ph.D., Praha 2014, 56s.

Co to bylo „chorvatské jaro“ a jaké byly jeho pozdější interpretace. Z těchto dvou základních otázek vycházel autor při formulaci tématu své práce. Je koncipovaná jako historická analýza, založená na sekundární literatuře a pramenech, s využitím progresivní metody. Cílem je analyzovat a vysvětlit události kolem masového hnutí v Chorvatsku v letech 1967-1971 (MASPOK). Jako druhý cíl si autor vytyčil pokusit se o typologizaci postojů jednotlivých osobností chorvatského jara a o srovnání interpretací tohoto fenoménu.

V úvodu podrobně a přehledně vylíčil autor, co představovalo „chorvatské jaro“, včetně toho, co mu předcházelo, sporů centralistů a reformistů, příchodu nové generace funkcionářů, až do vyvrcholení v roce 1971. Tehdy masové hnutí, ve kterém splynuli reformisté ze svazu komunistů, lidé z Matice chorvatské a představitelé studentů, vyvrcholilo v požadavky i nacionalistického charakteru, které doslova vyzvaly k reakci vládnoucí režim v Jugoslávii.

Tito vystoupil a pohrozil i zásahem armády a začalo „účtování“. Zde mám některé výhrady: na s.21 se tvrdí, že Tudjman rezignoval ze své funkce ředitele Ústavu dějin dělnického hnutí, jinde, že byl odvolán; na s. 37, že bylo 500 lidí zatčeno a tisíc vyloučeno ze strany, dále, že bylo ze strany, čítající 200 tisíc členů, vyměněno(!) kolem 100 tisíc členů; s.26 „věci KSS (nemá být SKS – Svazu komunistů Srbska); s. 31 Ranković byl především odvolán z funkce vicepresidenta.

Chápu, že první část práce reprezentuje současný chorvatský pohled na události z přelomu šedesátých a sedmdesátých let, zatímco druhá část reprezentuje názory tří hlavních aktérů chorvatského jara z konce osmdesátých let, které musely být apologetické (Tripalo, Veselica, Dabčević-Kučar – na základě jejich rozhovorů z roku 1989 a 1970). Nevím však co tam dělá Tudjman.

Jako celek jinak práce působí dobrým dojmem, její autor dokázal odpovědět na položené otázky. Prokázal, že umí pracovat s materiálem, vyhodnotit jej a vybrat to nejprůkaznější. Práce je napsaná dobrým jazykem (až na pravopisné chyby jako „represe se netýkali“ s.37), obratně stylizovaná a čtivá.

Doporučuji přijetí této práce k obhajobě a navrhuji známku velmi dobře.

V Praze 10.1.2014

;;

PhDr. Miroslav Tejchman, DrSc.